

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sēfer Tōrat Kōhănîm

Ḳaro, Yosef

Ḳסוי, וראק

Fîordâ [Fürth], 451-452 [1690/91-1691/1692]

מינכש יקזנ תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660)

מאירת עינים הושן משפט קנב קנג הלכות חזקת קרקעות שפתי כהן רפו

בחינוכו ולאפיקי מ"מ המחבר לפני זה דלרובין עדי' לזה וסוף פ"י רש"י ומור"ם בתב"ל הטור שהוא כפי' תוס' : ו כפני חכה לך אבי המעות לאחן בחינו כראה דהיינו דוקא לסבר' הרא"ש הכל' שכת' מור"ם הכנה' בסעי' שלפני זה דאפי' גזלן אם ראוי עדי' נתיבת המעות ולא מחסר המוכר מודעה מכירתו מכיר' דאלו לסרמ"כס דם' לדבולן א"ל למסור מודעה גם כזה דמל' לו המעות אין כאן תוקף אלא מחזור לו הדמים ועפ"ר : ו זכר בן הגזלן אפי' בא כל' זכר בכ"ת ולא זכר בכ"ף ובלאשר כבר כתבתי לפני זה בסמוך ומ"ם אפי' בא ה"ס ל"מ אם בא בעטני' עזבו ש' המעטרפן מכרו או נתנו לו שקנא' אלא אפי' אם בא בעטנת אכיו ג' כקנאו : ח כפני סודית שמכרת לאבי אבא פ"י לאקר שהיתה בידו סודית בפני שמכרתה לו אבי אבא וכתב"ג זכר בגזלן לא מהני אפי' שגדה לפני שלא בכני' כבר בגזלן י"ל שחשט שידוע לאכיו וכ"כ באשר' בהדיא ועפ"ר : קנב א המבנה להוליוניו זיו הוא בעין נסר או ראש קורה הבולט מן העליש לפוך וחק אם הוא פסות מטפס ואינו ראוי לשמש עליו מ"מ ראוי לתלות בו מידו ויש היות ראיה ולא חזי למימר אמתלס בדרך אחרוני' ולא אראה בספר חבירי דסייעין שיהיה פניו ויראה בו בכיון ויתכלל לומר דמ"ם סיפך פניו דירא שחא יפול בעמודו עקפה העליש ולא יתפסעל הראיה כנגד גמרא ור"ם : כ וכל זמן שלא בסירו כו' ב"כ הטור לפני שיפת המ"ד דנס לזיו טפס אין לו תוקף כפשו' מנ' שני' ולכמו' מטפס אין לו תוקף כלל וא"ם אכל מור"ם דכתב בנס על דברי המחב' ק' הלא דברי המחבר הם דברי הרמ"ם והרמ"ם ס"ל דאפי' לזיו כל שהוא יש לו תוקף לאלת' אם לא תימה בו וסוב' לחזי למחות בו ומשתמש בו בעל הזיו וכמ"ם הטור כשמו כס"ם זה והמחבר אחר זה מיד כס"ם וז"ל דמור"ם כתב דין זה לכל מר' כדאית ליה וממילא לדעת הרמ"ם מירי כשמי' בו מיר' וחל' שני' מושל על קביעת הזיו אלא לכיירה וסלקנה ואמר מחאה זו קאמר דאין בעל הזיו משתמש בו ק"ל : ג ולא תימה בו בעל הספר לאלתר נראה דהאי' לאלתר לאו דוק' הוא אלא ר"ל לאלתר מתי' אחרת ליה סיוקו ושק' וכ"כ הרמ"ם כפי' המחב' וכ"כ הטו' ק"ד ס"ז בס' הרמ"ם דס"ל ב"כ אין צורך ג"ם אלא מתי' אחרת. ניזקו ושק' - ודוקא בלסתוס סלונו כפניו אחרו דלא לתר בו תוקף משום דמסתמ' כתבירו נזקו מיד ועיין ברי"ם ס"י ק"א א' וע"ל בס' ק"ה ס"ל מ"ם המחב' ומור"ם נפסקן של דברי' הללו וגם כפי' ק"ד ס"י ועוד בהרבה מקומו' כתב מור"ם משילוקי דעות הללו וכתבתי כלל הדברים כסמ"ע כס"י וס"י וע"ש ודו"ק : ד רבי המחב' בעל הזיו כפי' ס"פ חז"ם כת' דאפי' להר"ף וסייעתיו דם' דאין תוקף להניק ראיה היינו משלון למצר דקביע תשמישתיה אבל מנב לקר' וכ"ם בתשמיש זיו מהני תוקף : ה ומשתמש בו כו' ב"כ כפי' דין תוקף הזיו וממילא להרמ"ם כס' דין בן לאלתר באם לא תימה בו : ו לבנות תחת הזיו ולבטל תשמישו בעל הזיו מעכב עליו' ואם אין בויו טפס לא החזי' באוויר החצר וכל עת שירכ' בעל החצר לבנות תחתיו לבטל תשמישו של זיו אין בעל הזיו יכול לעכב עליו : ט (ס' נתיב"ס) היה הזיו שהוציא רחבו טפס ומשך באוויר חצירו של חבירו ר' טפחים (א) שכולל טפס בחשך ר' טפחים כאורן הכותל (ס' נתיב"ס) ולא מיתה בו פ' החזיק בר' על ר' ואם רצה להרחיב את הזיו ער שיעשה ר' על ד' מרחיב : קנב (סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) אבל אם הסויק בויו בולט טפס כמשך' טפחים א"ל להטליש כשעור משכו אלא יכול לעשותו ד' ולא יותר סוג' זיו טפס בחשך ג' א"ל לרטיכו אלא ישא' כמו סג' ואין בעל החצר יכול לבנות באוויר חצירו תחת הזיו כלום אלא א"כ הניח לו תחתיו גובה אויר' טפחים כרי שישתמש בויו :

קנב א המבנה להוליוניו כפי' עיין בחשו' מהרי"ם ס"פ ק"ח ובחשו' ר"ם כס"פ ס"י ב"כ : ב ואם לא תימה בו' כראש' בפחו' משפט שסויבא בעל הזיו א"ל להסירו בעל הזיו כ"ו שירכס בעל המכר חס"כ ב"ז טפס תימה בו בעל המכר א"ל גם בעל הזיו יכול להסירו כשרוכס וכך מורה ל' הסור כפי' מקומו' דעיקר' וי"א וגם ל' הרא"ם מורה בן גדלה כפי' א"כ מ' ודו"ק גם דברי' הס"ם כסוגן לפ"ק של החסו' : ג בעל הכותל יכול למחות כו' וס"כ ספ"ק ר"ל לחמו' וכתב דגם דעת רש"ם הוא כן ואין דבריו כראין דאין בוכת רש"ם לומר רק שיזיגא זיו חרשותו ער סמוך לכותלו ולא ככותל של חבירו וגם חס' שג"ר חסול' אל דמי' כלל : ד רמי' כ"ל : ה סתם כו' עיין בחשו' מהרש"ם ס"י ח' חס"כ : ו ס"י ח' חס"כ : ז רונס

הלכות נזקי שכנים

קנג דין הוצאת זיו ומרזב והעמדת סולם ונעיצת קירות ובו כיס

א (ל' הרמ"ם רפ"ח חס' סכניס) א (ב) המבנה להוציא זיו מכותלו על אויר חצר חבירו כל שהוא בעל החצר מעכב עליו שהרי מויקו כל אייה בעת שתולה בו ומשתמש בו : ב (ס' הטור ס"ר) וכל זמן שלא הסירו שהנימו בעל הספר מרזבו אין בעל הזיו משתמש בו מפני שמזיק לבעל הספר כראיהו ובעל הספר משתמש בו : ב (ס' נתיב"ס) הוציא את הזיו ג ולא מיתה בו בעל החצר ר' החזי' בעל הזיו ו (מסתמ' בו וזכר בעל המכר להסתמ' בו) (ס' סור' ס"ב) : ד (ס' סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) וי"א דכל תוקפות אלו בעיני' ג' שנים וכל שלא הסויק ג' שנים יכול למחות וכן בעיני' שיבא בעטנה כמו בחזקת קרקע' (ס' סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) וכמו שכתבתי לעיל בס' קמ"ו ס"ע וי"א (ס' דכו"ז שאין בו טפס לא מהני תוקף כלל ויכול בעל הספר למחות בו כל זמן שירצה (כ) ואם לא תימה בו והניחו מרזבו בעל הספר יכול להשתמש בו אבל לא בעל הזיו : ג (ס' סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) היה בויו טפס החזיק באוויר החצר כנגדו ואם רצה בעל החצר לבנות תחת הזיו ולבטל תשמישו בעל הזיו מעכב עליו' ואם אין בויו טפס לא החזי' באוויר החצר וכל עת שירכ' בעל החצר לבנות תחתיו לבטל תשמישו של זיו אין בעל הזיו יכול לעכב עליו : ד (ס' נתיב"ס) היה הזיו שהוציא רחבו טפס ומשך באוויר חצירו של חבירו ר' טפחים (א) שכולל טפס בחשך ר' טפחים כאורן הכותל (ס' נתיב"ס) ולא מיתה בו פ' החזיק בר' על ר' ואם רצה להרחיב את הזיו ער שיעשה ר' על ד' מרחיב : קנב (סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) אבל אם הסויק בויו בולט טפס כמשך' טפחים א"ל להטליש כשעור משכו אלא יכול לעשותו ד' ולא יותר סוג' זיו טפס בחשך ג' א"ל לרטיכו אלא ישא' כמו סג' ואין בעל החצר יכול לבנות באוויר חצירו תחת הזיו כלום אלא א"כ הניח לו תחתיו גובה אויר' טפחים כרי שישתמש בויו :

ה (ס' סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) וי"א דכל תוקפות אלו בעיני' ג' שנים וכל שלא הסויק ג' שנים יכול למחות וכן בעיני' שיבא בעטנה כמו בחזקת קרקע' (ס' סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) וכמו שכתבתי לעיל בס' קמ"ו ס"ע וי"א (ס' דכו"ז שאין בו טפס לא מהני תוקף כלל ויכול בעל הספר למחות בו כל זמן שירצה (כ) ואם לא תימה בו והניחו מרזבו בעל הספר יכול להשתמש בו אבל לא בעל הזיו : ג (ס' סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) היה בויו טפס החזיק באוויר החצר כנגדו ואם רצה בעל החצר לבנות תחת הזיו ולבטל תשמישו בעל הזיו מעכב עליו' ואם אין בויו טפס לא החזי' באוויר החצר וכל עת שירכ' בעל החצר לבנות תחתיו לבטל תשמישו של זיו אין בעל הזיו יכול לעכב עליו : ד (ס' נתיב"ס) היה הזיו שהוציא רחבו טפס ומשך באוויר חצירו של חבירו ר' טפחים (א) שכולל טפס בחשך ר' טפחים כאורן הכותל (ס' נתיב"ס) ולא מיתה בו פ' החזיק בר' על ר' ואם רצה להרחיב את הזיו ער שיעשה ר' על ד' מרחיב : קנב (סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) אבל אם הסויק בויו בולט טפס כמשך' טפחים א"ל להטליש כשעור משכו אלא יכול לעשותו ד' ולא יותר סוג' זיו טפס בחשך ג' א"ל לרטיכו אלא ישא' כמו סג' ואין בעל החצר יכול לבנות באוויר חצירו תחת הזיו כלום אלא א"כ הניח לו תחתיו גובה אויר' טפחים כרי שישתמש בויו :

ה (ס' סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) וי"א דכל תוקפות אלו בעיני' ג' שנים וכל שלא הסויק ג' שנים יכול למחות וכן בעיני' שיבא בעטנה כמו בחזקת קרקע' (ס' סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) וכמו שכתבתי לעיל בס' קמ"ו ס"ע וי"א (ס' דכו"ז שאין בו טפס לא מהני תוקף כלל ויכול בעל הספר למחות בו כל זמן שירצה (כ) ואם לא תימה בו והניחו מרזבו בעל הספר יכול להשתמש בו אבל לא בעל הזיו : ג (ס' סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) היה בויו טפס החזיק באוויר החצר כנגדו ואם רצה בעל החצר לבנות תחת הזיו ולבטל תשמישו בעל הזיו מעכב עליו' ואם אין בויו טפס לא החזי' באוויר החצר וכל עת שירכ' בעל החצר לבנות תחתיו לבטל תשמישו של זיו אין בעל הזיו יכול לעכב עליו : ד (ס' נתיב"ס) היה הזיו שהוציא רחבו טפס ומשך באוויר חצירו של חבירו ר' טפחים (א) שכולל טפס בחשך ר' טפחים כאורן הכותל (ס' נתיב"ס) ולא מיתה בו פ' החזיק בר' על ר' ואם רצה להרחיב את הזיו ער שיעשה ר' על ד' מרחיב : קנב (סור' פ"י ג' בס' הרי"ף) אבל אם הסויק בויו בולט טפס כמשך' טפחים א"ל להטליש כשעור משכו אלא יכול לעשותו ד' ולא יותר סוג' זיו טפס בחשך ג' א"ל לרטיכו אלא ישא' כמו סג' ואין בעל החצר יכול לבנות באוויר חצירו תחת הזיו כלום אלא א"כ הניח לו תחתיו גובה אויר' טפחים כרי שישתמש בויו :

מאירת עינים הושן משפט קנר הלכות נזקי שכנים שפתי כהן רפה

הוא של בני העיר כבוד ואין לא' מסר רשות לבנות כבוד ביתו בלתי רשאי כל בני העיר משא"כ ע"ב ביתו ונדול מזה כתב המסב' אחר זה דאם יקנה בית אחר פסלר אחר דיוכל לפותחו לתוך ביתו אלא דכאן קמ' דאם פליגי דע' ביתו לא ישתקב' להספד' וק"ל

ג לחלק ביתו לשנים פי' ואינו מוסיף בנין חדש כנוכח ביתו : ד דאפי' לתוך ביתו אסור לפותחו פי' הכית שפסלר אחרת אכל לבנות ע"ב עלייתו או אסורי ביתו כהנה זה ולפתחו לביתו מותר דהכז' משועבד לפסלר' המזוהרים לבית זה שעומד ככר כב ריק שלא יפתחו להספד' : ה וי' דסותף כו' דוקא שותף קאחר דמותר לתלות את ביתו אכל לא סוכר כמון שכירתו כמבואר לקמן בס' שו"ע וס"ז בביטור והמסב' ע"ב : ו אע"פ שחולק ביתו לדיוור' כו' הוי אע"פ שחולק כו' נמשך למ"ס אחר זה לא יוכל השני למימר כו' והוא מהמרדכי דס"פ ס"ה דפסק בה"י ליטע דאע"פ דיש לנן בית הכסא כימד וראובן כאל לחלוק ביתו אע"פ שנתפסו ע"י החלוקה הדיוור' אין שומעין יכול לעכב החלוק' כו' ע"פ ז' צריך לחמוק סו'ו של ולא יוכל גז' לא יוכל בלא וי"ו וק"ל : ז אע"ג דכפסלר אין להקפיד כה"ג כו' ז' המרדכי סס אע"ג דק"ל כר' אכן יעקב דתנן משמו בכדרי' פ' השותפין הוה א' ח' השו"מ וד' הנהגה מאחד מהן מותר לכנס למיניו המשותף לו ע"ס אחרים דאומ' לתוך של חבירו אני נכנס ואינו נכנס לתוך של כ' אפסלר דאסילך דספד' לא קפיד אינם נכדב' דלא קפדי ומוותרים מותר גם כמותר הכא' אכל אסילך דבית

ע וטוב שימחוס פתחו כו' כי"כ ככ"ח ודלא כח"ס כ"י וי"ו ע"י חסד' ר"ש כסן ס"ב מ"י ח"מ : ג לא יפתח אדם חלון כו' ע"י חסד' מר"י ש' ע"ו ופ"ח וס"ו ק"ז : ד אס אינם גבוהים ארבע אמות כו' ע"י ח"מ בפתח ע"פ י"ב ואין דבריו נכונים : ה ע"ל מ"י זה ע"י י"ד כו' כאן ע"י ח"מ דלקמן המתחלת פתח' לר"ס : ו י"ש מ"י שמואל כו' ע"י חסד' רמ"א סימן ז"ל : ז ע"פ לרשות הרכיב כו' ר"ל שמדיוק עניין שאין בני ר"ס מוסיקין אותו כגון שכולל גבוה יותר מר' וכו' וכן מוכח בר"מ להרי"א ע"ס וזכות מירקן חס' שפסק הכ"י על סג' יבאם בעל סניסור וכן מירקן חס"מ ע"ס וכן מבואר להרי"א בעימור דף ב' ע"ד כדבריהם ע"ס ז מ"ס

ב * (סס נומ"ס) אחד מהשותפין בחצר שהביא לביתו אנשי בית אחרת יש להבירו לעכב עליו מפני שמרבה עליו את הדרך וכן המשכיר ביתו לבע"ה אחר ואח"כ הבי' עמו קרוביו או מיורעיו לשכון עמו כאח' בני' זה הרי המשכיר מעכב ואם הם מסוכים על שלהנו אינו יכול לעכב עליו לא השותף ולא המשכיר * (כ"כ ח"מ סס) ה"ס * (סור נכס רמ"ס) * וי"א דשותף יכול למלאות ביתו אכפא' ודיורים כל שאינו מוסיף בנין חדש ו' ע"פ שחולק ביתו לדיוור' ויש לנן בית הכסא א' כימד (מרדכי בסוף פ"ה ס"ה) ולא יוכל השני למי' הס ממלא' לי הכית הכסא שנים שיש להם בשותפו' בית א' אין אסד יוכל להרשו' לאמר' להשתתף בחלקו * אע"ג דכפסלר אין להקפיד כה"ג * מ"ו ככית קפיד' אינ' * (סס נומ"ס) ג * (סס נומ"ס דף ו') (א) לא יפתח אדם חלון לחצר חבירו * ואפי' א' שהשותפים בחצר שבקש לפתוח לו חלון בתו' ביתו לחצ' מעכב עליו שותפו מפני שמסתכל בו ממנו ואם פתח יסתובב ואם נתנו לו השותפ' בחצר רשות לפתוח חלון או פתח רשאי * (כ"י ס"ב ח"מ) והוא שלא יפתח פתח כנגד פתח או חלון כנגד חלון :

ה"ס ותפתח כנגד עתק יור לא מחכיזוק * (סור נכס רמ"ס) וס' ס' מלון כנגד מלון * (סס נכס רמ"ס) וי"א בחלון כנגד מלון מחכיזוק * (סור נכס רמ"ס) ואם כה"ס שניהם לפתוח כב' ת' פתח כנגד פתח או מלון כנגד מלון * (רי"ב) אס' א' מהן אינו פסד ופסדיו נכנס כופין על מדת סדום ואם שניהם כה' פסידים יעשו פשרה ביניהם : * (כ"י נכס רמ"ס) אלא ירחיק משהו זה ואם הוא לחצר אחרת שנתנו לו רשות לפתוח לו (פתח) או חלון צריך להרחיק מכנגד פתחו או חלונו של חבירו עד שלא יוכל לראות בו כלל אבל פותח אדם לר"ה פתח בית כנגד פתח בית וחלון כנגד חלון י' (ד) אם אינום גבוהי' ד' אמות * (כ"י ירוס וסור ס"ו) מפני שאומר לו הריני כא' מבני ר"ה שרואים אותך : ה"ס וככא לבנות ראשון בעליהם אס' שכירו שכנגדו יוכל לעכב עליו לומר היום או מחר אפתח גם כן ותעכב עלי' * (ע"ל ס"ו זה ע"י י"ד וס"ו וי"ו) : זלמבוי כל שיש למטה ממנו ג' בתים (י) יש מי שאומר * (ח"מ סס נכס רמ"ס) שויכנן כר"ה ויש אומרים * (סור נכס רמ"ס) שכל שאינו מפולש אין רינו כר"ה :

(ו) (פתח לר"ס ויש כוס סוק ראוי לחצר כנגד ר"ס שכנגדו מכירו ויכל לתמו' לו) (וכ"כ כפ"ק ס"ב נכס רמ"ס) ואף

קפדי אינ' עכ"ל וכן הן דברי מור"ם שכנאן ואין להקשות מהא' דאיתא בגמ' וכתבו המסב' לפני זה דלכ"ע לא יפתח א' ח' השותפין בפסלר פתח לחצר לנרר הכית שיש לו בפסלר שנגדו מפני שמרבה עליו שימחו הדרך ש"מ דגם אסילך שפסלר קפדי דשאני התם שיהיה לו הילך תדיר ותשמיש קבוע כפסלר מן הבי' שקבוע ועומד כחצר האחר משא"כ משמת הילך כני אדם כנאים מהסו' לספד' באקרא בעלמא ומה"ס כתיב לא תיקי' להרמ"ס דאסר למלא' אפי' את ביתו שפסלר זה מאכסים אחרים מפני שמרבה הדרך בפסלר של השותפין ובת"ס המסב' בר"ס ע"י זה וס"ר א' כן יעקב מתייר לכנס לפסלר דשאני כהא' כשימלא את ביתו שיהיה לנן הילוך ותשמיש קבוע וק"ל : ס מיהו ככית קפדי נראה דהיינו אפילו לא דר השותף עמו בבית מ"מ יכול למסות לזה שלא להכניס לאחרים בביתו כיון לקלו את סלק ביתו ריבוי בדיורים ולא אמרו דיוכל למלאות את ביתו אכפא' ודיורים אלא כשהכית הוא לו לבדו ודוקא משמת ריבוי דיורים הוא דמצי למסות אפי' השותף שאינו דר עמו בבית וכמ"ס אכל כשרוצה א' מהשותפין להושיב אחרים במקומו ולא ירבה בדיורים לא מצי השותף השני לעכב עליו אפילו אותו השותף השני דרס וזומר עתך אכ"י יכול לרור ולא עם זה שאתה רוצה לפכני במקומ' כו' דוקא כשני שוכרי' דין כן וכמ"ס ססור והמסב' לקמן בס' ש"ו ולא בשותפ' בנוף הכית דהא אס רצה יכול למכור סלקו לזה שמכניס ואם אין השות' רוצה לדור עמו וסלק עמו הכית במדה או כבוד אינו משא"כ כשני שוכרי' וכמ"ס ססור סס ז' כל כבוד ולא * כע"ס שכתב ע"ס דין זה דיוכל * למסות בבית חסד' דאין דעתו לסובלו ולדור עם אלו כו' ע"ס כ"י ז' א' ונס' להמרדכי הכל' אינו כן ודו"ק נ"ס למחוב על הכי' דכתב ע"ס המרדכי או בפסלר ע"י חסד' מ"ס ודו"ק : ט ואפי' אסד מהשותפין כו' פי' ז' דשותף פתח ביתו פות' לפסלר וכנגד לפסלר כל עת שירצה מותר לפתח' ב"כ חלון לפסלר קמ' לנן דלא וטעמא איתא בגמ' מ"ס דמצי למימר שותפו עד שהתא כשהיית' בביתך לא פ"י אצטושי מחר שהתא תראני דרך חלונך אפילו כשאת בביתך : יוד לא מחכיזוקה ססור חסיק כעמא חסוס דכאיסור עשו ור"ל דלמדו ר"ל מדכתיב ב' בלק ויראה ישראל טובן לשכניו ודרז' ללא היו פתחיהן מכוננין זה כנגד זה ומי' ט' נראה דאפילו דכתיב עדים שמפל' לו או שנתן לו סור וקנין ע"ז לא מחכיזוק כיון דיש איפור דכר' אכל ל"ה דס"ל דכחלון כנגד חלון מחכיזוק וס"ל דהאיסור בקפיד' תלי' ומ"ס בחלון כנגד חלון דלא רגילו להקפיד כ"כ מחכיזוק ס"ל כמי' דמהכי אפי' כפת' כנגד פתח מחילה גמור' א"ו שטר וקנין דלא עדיפי מקושרא וכית' הכסא : יא אלא יריסק מהסו' כו' הא דסני כפסלר השותפין כרסקא מהסו' וכפסלר אחרת ארר' לרסקא עד שלא יוכל לראות' וכדמסיק המסב' הטעם מכואר כפדושו הרמב"ן ז' דכחצר השותפין אע"ג דאכתי מו' ליה מ"מ כיון דאינו סו' ליה דרך תשמיש תדיר אינו יכול לעכב עליו ולומר תסתכל בו לדעת' דאמר איכתיב לא תסתכלי כך לדעת' יכול אני לכנס ולהסתכל כך שהרי הוא שותף עמו כפסלר משא"כ כפתוס סלונו לחצר האחרת כו' ועד' ר' וכו' דלא כמ"ס * כע"ס הטעם ז' דכיון שכן שנתפין * כבר אין נוהרין כן דע' מהו כו' ע"ס אלא הטעם הוא דכל' לא מצי למודרה וכמ"ס : יב אס אינם נוכחים ארבע אמות פי' כשחלל הפת' או חלון מתחילין מלמעט קצת תוך ארבע אמות אף על גב דנכחו נמשך למעלה מארבע אמות יכול זה לפסות כנגדו דהא בלאו הכי בני רשות הרכים יכולין לראות בו דרך אותו חלון או פתח דסתם עיני כני אדם הסולכים כרשות הרכים רואין כל מה שהוא כנגד עיניהם מן הסד תוך ארבע אמות :

שפת' כהן חושן משפט קנר הלכות נזקי שכנים מאירת עינים

ג' קנות כנגד פתח כו' האי כנגד לאו דוקא הוא אלא צריך להרחיק עד שלא יוכל לראות בביתו וכדמסיק : יד כיון שאין לו טענה בר' פשוט דאינו ר' ל' שאין לו טענה שקנשו מאותו או מחל לו לראות בביתו דהא לעמו' ולסתכל לא מהני ביה חוקא וטענה וכמ' מור"ם כהנ' בסמוך ט"ו פ"ט ועוד דא"כ לא י"ל כיון דאין לו טענה דמאי פסק דאין לו טענה אלא ה"ל אס' אין לו טענה ולכאורה נראה דה"ק צריך לזכור בראייה שהוא נתפס כנזכר פליג וסייעו שאין לו טענה למה הוא רואה תוכו אלא שכתבי ק"מ לא תמור"ם ללמדנו כהנ"ס זו כאן וכנתפס בשם י"א וגם תלכו

ואף על פי כן לא יפתח אדם י' הנות כנגד פתח או חלון חבירו (סס כרמ"ס) מפני שזה ה"ז קבוע תמיד שבני ר"ה עובדים ושכים ואינם מכיטי' בו תמיד וזה יושב בחנותו כל היום ושביט בפתח או בחלון חבירו למיכך צריך להרחיק עד כדי שלא יהא יכול לראות בו כלל :

כנס י"א שצריך לזכור אדם מלסתכל בכית מצדו עד שהוא נתפס כנגד בראיה הדיא י' כיון שאין לו טענה :

ר (סס כרמ"ס ר"י) (ה' היה פתח (של) אחר מהשותפין בהצטר קטן אינו יכול להרחיבו שהרי שותפו אומר לו בפתח קטן אני יוכל להסתר מסך בשעת תשישו ואיני יכול להסתר מסך בפתח גדול ואם היה הפתח גדול לא יעשו שנים שהרי אומר לו י' בפתח א' אני יכול להסתר בשנים איני יכול

אבל מי שהיה לו פתח קטן לר"ה ורצה להרחיבו או היה רחב ורצה לעשותו שנים אין חבירו שוכנרו מעכב עליו (סס ד"א) ואצ"ל בני ר"ה שאינם יכולים לעכב עליו : (סס סו פתח גדול סו יכול לעשות סס פתח קטן אבל לא במקום אחר) : (סו ס"ד כסס כרמ"ס)

ה א' מהשותפים בחצר שהיה לו פתח פתוח לחצר והיו לו שתי דלתות ורצה לעשות דלת אחת - יש מי שאומר (ג' סו) שאינם יכולים לעכב עליו אף על פי שנפתח כולו תמיד מה שאין כן כשהיה בשתי דלתות :

פנה י' (ס) אבל ה"ל בו ב' פתחים של שני שני אמות לא יוכל לעשות פתח אחד של ד' אמות :

ק (ג' רמ"ס פ"י רמניס דין ה') "מי שבא לפתוח חלון לחצר חבירו י"י בין חלון גדול בין חלון קטן בין למעלה בין למטה בעל החצר מעכב עליו שהרי אומר ה"ז לי בראיה ואף ע"פ שהוא נכוה תעלה בסולם ותראה :

ר (סס כרמ"ס ר"י וכו' וכו' בסו סו ק"מ) (י' הרי שפתח חלון לחצר חבירו י' ומחל לו בעל החצר או שגלה רעתו שהניחו כגון שבא וסייע עמו או שירד הנגק ולא ערער ה"ז החזיק בחלון ואינו יכול אח"כ לחזור ולערער עליו לסתום :

כנס כן ראוי להורות כי מאשר שכבר הסוּק זה כסלון אפי' שרכים סולקים * (סו ס"י כסס רמ"ס ור"י) ופ"ל דאין חוקי מהני כה"ק ראייה ואפי' למ"ד יש לו חוק * (רמ"ס) היינו לגנוס של סלון דלא יוכל בעל הסדר לסתמו או למחות בו אבל הוא כ"א אסור לעמוד כסלון ולראות כסדר חבירו כדי שלא יזיקו בראייתו וכו' אסורא קא עבי' ולא מהני ליה חוקי וזה יוכל בעל הסדר למחות בו כ"א אבל כל זמן שאין לו חוקי יוכל לערער עליו

שמות שנים ואין אסתכל בצד צריך כיון שאפשר לי לשמש בו כלי הסתכלות אפי' נתפס כנגד טענת למה ראיית כתיביו כו' פ"ט - וע"ז כתב הכ"ז שם מכאן נראה שצריך לזכור מלסתכל בו כדברי ה"ה דמור"ם הכ"ז

ומדכתב מכאן נראה מוכח דכוונתו דכ"י הוא כמ' דלמדו מר"ד דמרא דאין בעל הסדר יכול למחות כנגד מלסתמש בו ז' דהא יצטרך לשמש בו כסור' פנים בלי ראות כדי שלא יהא נתפס כנגד וסייעו שישטדוהו ככדי לראות בו כטע פניו ונגד הסדר ולא משום צורך שישמש מוה"ס ללמוד דאסור לכני אדם לסתכל בו כנגד ראייה כוונתו לראות אלא שמוסק בשמימוס וק"ל והשת' א"ס נמי דכתב ל' צריך לזכור ולא כתב ל' אסור ונס כתב ל' מלסתכל ולא כתב ל' לראות דלשון הסתכל סייד לומר אסתכלות בעלמא כלי כוונת ראות ומ"ס ס"י ומור"ם אסור להסתכל בבית חבירו ל' ד בית קאמר אלא ה"ס לסדר חבירו דהא שם למדו מראייה כסדר חבירו וככ"ל וגם י"ל שמתעמו ודוק : טו בפתח אחד אני יכול להסתר בו דכפתא אחד אפי' אפי' גדול מ' אין ה"ז בני אדם להניח פתוח תמיד ויכול להסתמש שם כשהיה פתוח שם אפי' כשני פתחים קטנים דרך להניח א' מהן פתוח כן כ"ל הפי' ר"ס פ"ט (דף פ"ט) : טז יכול לעשות שם פתח קטן נראה פשוט דדוקא ככה ג' דהיינו שם מתפלג פתח או סלון גדול הוא דיכול לעשות

מחצית שם פתח או סלון קטן אבל כשהיה פתוח שם הכל והוא רואה משם לסדר חבירו אינו יכול לסתום שם ולעשות שם מקחוק פתח או סלון קטן דעד הכה אפי' שראה ככל חבירו מ"מ כשירצם יכול לעשות מחינה לפניו דהא לא חזיק עליו משא"כ כשירצם לעשות מחינה והניח בו סלון או פתח קטן דע"י מעשה זה יסוּק בו לכסוף ולא יהיה בו כח למחות בו מלרא' עליו דהא זה הוא דומה להא דאיתא בכתבנו ונמר' וכתבנו כסור וסמכר בר' ק"ז גס כמ"ס בסיון זה כתב דסדר שותפין אפי' שיעמדו כן שנים רבות כלא מחינה גיון דמחילא כלא עשיית שום מעשה מויק' וז"ל אין לה' חוקי ועמ"ס כמ"ס ס"ב עו' ע"א כסס הר"אש וכנתמיהו כסמוך וס' ככס"ב ועוד דכתיב בעל הסדר לא לעבועי מחינה טפי כשהיה לו סלון דאז אפי' כשהוא בביתו יכול לראו' בו משא"כ כשוא פתוח לגמרי וכמ"ס לעיל בפת' פ"ט כ"ס דמ"ט אין השותף יכול לפתוח סלון כסדר ע"ס דוק' : יז אבל היו לוב' פתח' של ב' ב' אמות בו הטעם דכנת' גדול בראייה שולשות יותר מאשר היה שולט' ככ' פתחים אפי' כשהיה סביבין הוא קטן משא"כ כשני דלתות קטנים דיכול נ"כ לפתוח כאחד כשירצם מחי"כ יכול לעשות מהן דלת א' א"כ כפתח גדול השמים מצוי יותר דהא יכולין להוליך שם נ"כ משאות גדולות וכתי' אלעזרי' מחינה טפי מאשר הוא כשהפתחים סלוקין לשנים משא"כ כשני דלתו' דהא נ"כ יכול לפתח כא' ולעזרי' דרך שם חס שירצם וק"ל : יח גין סלון גדולה בין קטנה בין למעלה כו' עיין בסור ובפרישה ודרישה ותמלא כתוב שם שני שטות כסוניא זו והמכ"ב כתשך אחר ל' הרמ"כס ועמ"ס כסמוך ס"י : יט ומחל לו בעל הסדר כו' הרמ"כס והמסדר לא זו אף זו קאמרי' דל"מ היכא דמחל לו כשירוש דמחינה חוקי אלא אפי' לא מחל לו כשירוש אלא כשירוש דעת דסייעו ולא עוד אלא אפי' לא סייעו אלא שידוע שידע הפנין ושתק כרי זה חסוק ובר' אש וסייעו דמחריבין ג"ס היינו בידע ושתק וגם כסייעו וכמ"ס בסור והמסדר פתוח פ"ט ק"ב ע"ס אבל חס מחל לו כשירוש נ"כ מידע דה"ל חוקי מיד וכמ"ס כמ"ס ק"מ סע"ף וק"ל : כ חמסר שכר חסוק או בסלון ר"ל לכל מה בדא' ליה להרמ"כס מיד ולסר' אש דוק' כשהסו"ג ג"ס וכדמסיק בסוף ה"ה זו ולא בא כאן אלא לומר דמחינה חוק' להניח ראייה : כא אסור לעמוד כסלון כו' פ"ל כסמוך כמ"ס פ"ט י"ד מ"ס שם דל"ת מוה למה שכתב שם : כב אבל כל זמן שאין לו חוקי כו' אלעזרי' אריש ה"ה זו קאי דקאמר כן ראוי להסור' מאשר שכר חסוק וע"ז :

מאירת עינים חושן משפט קנר הלכות נזקי שכנים שפתי כהן רפמ

כתב אבל כל זמן וזע מה שידע חורס כזה ככר כתנו המחבר ברפ"ב וס' דהא נס כאן בסלון שיש בו הזק ראיה אירייה דהתמיל כוס
וכתב דאין חוקה מהכי כיון ראייה כו' ואפשר דנא ללמדנו דבעל הסלון זרד לסותמו ול"ת דבעל הסלון יבנה כנגדו ולא שבעל הסלון
זרד לסותמו : כן כיון דמחילה בלא עשיית שום מעשה הראש ככתב טעם אחר ופניאו הטור כס' קכ"ו וז' דלא שייך כאן חוקה
דעמאר דחוקה הוא כיון שלא חיסה הסמיר וסייכו דוקא היבא דהתמיל מו' ואינו נז' כגון מי שיש לו סלון פתו' לפטר סכירו אבל צ"ע

היבא שהתמיל כיו' כמו שהו' מו' ויכול לומר לא שפתי למסו' כיון שאני מו' קך כמו שהתמיל מו' קי וסיימי מתמיל אולי תפת' אתם לתכזה וגם סו' תדיר הוא זה דמי לקושרא ול"ד לסלון דהתם לאו הזק תדיר הוא בלאורה הוא עשוי ולא לסתכל לפטר סכירו עכ"ל : כד אין לכן סוק' אבל אם יש עדי' שמתלו על זה על הזק ראיה שוכ אין יכול לחזור כן כ"כ הטור שס הראש סס כס' קכ"ו וס' כ"ג דהני מחילה לפעם שכתב המחבר כיון דמחילה כו' : כס ונפל הכותל שהסלון בו ול"ד למ"ש המחבר כס' קכ"ג בראובן שהסו' כעצמת קורות ככותל ידוע לכיורו ונפל הכותל וזו עכירו ובכאן דאין לו לגנו' קורו' על אותו כותל מה דהרשב"א בתשובת הביא ס"י כס' קכ"ג מחס"א מילק וכתב ז"ל כל שנוק דבר כשנתפחד לו ישנו בעולם לא נתפלה השיעבוד שאלו מי שיש לו שיעבוד על כותל לכיורו לנעוץ בו קורס אע"פ ששכרה אותו קורס לא נתפלה השיעבוד שאין השיעבוד לאותו קורס אלא לנעוץ בו קורס וכן לא נתפחד הפטר לשיעבד מיס של אותו מרוב וכן דין לסלון העשוי לאורה אע"פ שכל הכותל לא נתפלה השיעבוד לאותו סלון שכמותו הכותל אלא לסלון של אותו חר בו ע"ש הרי לפנינו הפלוג' מחאר דכעצמת קורס השיעבוד ה"ס על הכותל והרי אוד' לה חס"א כסלון שהשיעבוד ה"ס על חר סכירו לסינו' מאורו וק"ל : כו זורת סת' או מלכן ז"ל כ"י ס' מלכן מסקוף תלמעלס ותלמטה ומימין ומשמאל ס' זורת סת' מסקוף למעלה ומן הסדדן כדאמרין בעלמא קנס מכאן וקנס מכאן וקנס ע"ג ואין לו מסקוף לתם עכ"ל והוא מדברי כ"י פס"ה (דף קכ"ג) וע"ל ס"ס ר"ד כו ומיד הוי מחילה הראש' וסייעתו הכל' מודים כוס מעט' שכתב המחבר שאין אדם עשוי שסותמין אורו בכפיו ושוק

זרד לסותמו (סור ס' ר' כסס הר"ם) אף על פי שפכסיו ח"ל לכבו' כדו ואי בעינן סוק' ג' שיש בו מסלוק' וכמו שכתבאר לעיל ס' קכ"ג לענין זיין ושאר דברי' כיוצא בו (וע"ל ס' קכ"ה ס"ל) ח (פ"ה ס' פ"ב) משכנים לכרי' הרחב' ד"ר וע"ס ס' קכ"ה ס"ל) (ס' ב) במד"א שיש חוקה להזק ראי' בעושה מעשה כגון פותח חלון על הצר השותפין אע"פ שעמדו שנים רבות בלא מחיצה כ"י כיון דמסיל' בלא עשיית שום מעשה הם מויקים זה את זה בראיה כ"י אין להם חזקה וכופין זא' ז' לשו' מחיצ' : ט (סור ס' ג' כסס הר"ם ורמ"ן) הרי שפתח חלון לחצר חבירו וידע בעל החצר ולא ערער כ"י ונפל הכותל שהחלון בו לא הפסיד זכותו וכשיבנה הכותל יחזור בו החלון ויור' (סס כרמ"ס נפ"ל ר"ו) כיצד רינו של חלון זה שהניח לפתחה אם ראשו של אדם יכול ליכנס ממנה או שהיתה למטה מארבע אמות אף על פי שאין ראשו נכנסת ממנה אין בעל החצר יכול לבנות כנגדה או מצירה אלא אם כן הרחיק ארבע אמות כמו שכתבאר (בסכ"א) היתה חלון קטנה שאין ראשו של אדם נכנס ממנה והיתה למעלה מארבע אמות בעל החצר יכול לבנות כנגדה או מצרדים שהרי טוען ואומ' לא הנחתך לפתו' אלא מפני שהיא קטנה וגבוה אבל שתחזיק עליו ער שאר חיק הבנין לא הנחתך כמה דברים אמורים כשפתחה לתשמיש או כרי שיכנס בה הרוח אבל אם את פתחה לאורה אפילו היתה קטנה (וגבוה) ביותר הואיל ולא ערער החזיק ואין בעל החצר יכול לבנות כנגד או מצרדית ער שירחק ארבע אמות כדי שלא יאפיל עליו שהרי פתח לו על האורה : (וכענין א"י סלון עשו לנורה חולה נפיש סיינו ולפי ענין הסלון) (רש"ב) :

יא (סס דין ז') (יב) יש אומרים דהא ריש חוקה לחלון דוק' כשיש לה כי צורת הפתח או מלבן דבלא"ה הוי כחור שחררוהו וכברום (וי"א דסכ"ל לפי ענין בני הסרינס) (כ"י פס"ה) (וכ"ל) יב (רש"ב) (יב) וכן מי שהיתה לו חלון מוחזקת ובה חבירו ובנה כנגדה או מצרדית בלא הרחקה או סתמה ושחק בעל החלון אינו יכול לחזו' ולערע' לפתו' החלון או להרחיק הבנין שכיון ששחק מחל שאין אדם עשוי שסותמין אורו בפניו ושוק אלא א"כ מחל :

סג"ס כי ומיד הוי מחילה ויש אומרים (סס כרמ"ס) שזרד עכבה שאם בעל הסלון יש לו שטר או ראי' על הסלון זרד שיטען זה שקנאו וסתימתו (כפני) הוא ראי' לדבריו ואם אין לו ראי' על הסלון אלא חוקה שהסו' לכד אין זה זרד עכבה אפרת רק שיאמר מסוקתו כעשות היתם וכל זה כשפתח בעל הסלון ושחק בעל הסלון (סור ס"ו כסס ר"מ ורמ"ס לאפוקי הרחב' וסייעתו) אבל כשבעל הסלון בעצמו סתם סלונו לא הוי מחילה כמה שקתמו לפי זורד עס' א"כ פרץ פלמי סלון סכיר שחינו רול' לפתו' עוד או שכתב כנין נמור לפניו וכיוצא בזה : ואם בעל הסלון אומ' אני סתמתי ולא הוי מחילה ובעל הסלון אומר שהוא סתמו וסו' מחילה כ"י (י) בעל הסלון נקרא מוסו' ופ"ל בעל הסלון להביא ראי' (סור ס"ו פ' שסותפין) ועיין לקמן (כס"י פ"ה ס"ל) :

יג (רש"ב) (יג) מי שהיה חלונות למטה בכותלו ובה חבירו לבנות בפניהם וא"ל אני אפת' לך חלונות אחרות ונתקלקל אותו ואפי' אמר אני אסתור כל הכותל ואבנה אותו לך חדש החלונות תרעיר הכותל ותקלקל אותו ואפי' אמר אני אסתור כל הכותל ואבנה אותו לך חדש ואעשה בו חלונות למעלה ואשכור לך בית שתרו בו ער שאבנה יכול לעכב עליו שאומר לו אין רצוני שאטרח ממקום למקום אפילו אינו משתמש בו אלא בעצם (סס כרמ"ס דין ס') לפיכך אם לא היה שם טורח כלל ואינו צריך לפנות כ"י אינו יכול לעכב עליו (סור ס"ו) אבל בעל חלונות הרצה לשנות מקום חלונות בין למעלה בין למטה אפי' היתה גדולה ואמר ל אפתח אחרת קטנה ואסתום זו בעל החצר מעכב עליו וכן אינו יכול להרחיק בחלון כל שהוא : סג"ס (סס כרמ"ס וסור הכ"א סס) כותל שבין ראובן לשמעון וכוותל של א' מחן ל' יכול לסתור כשירצה ואין סכירו יכול לעכב (סור ס"ו פ' שסותפין וכ"כ כס"י פ"ה ס"ב) :

יר הבאה לפתוח ראשון בעליה שכנגד עלייה חבירו להר' יונה (סור הכ"א כס"ס) אינו יכול לפתו' ל"ג אלא ער חצי עלייתו כדי שישאר השא' לשכנגדו ולהראש' ולהרשב"א (סס) אין יכול חבירו לעכב עליו) ולומר

א"כ מחל ורמב"ם שכתב ג"כ טעם זה כסתמת הסלון אפ"ג דס"ל דנס כשאר יוקין ה' לסוק' מיד היינו דוקא כשאנו יודעין שסרינס כהנוק ושחק וכמ"ס המחבר כס' וכלן כסתמת' קמ"ן דמתמתה כרנס דחוקה הוא דאין אדם כו' וק"ל : כס בעל הסלון מקרי מוסו' על כס"מ ס' קמ"ח מ"ס מזה : כס אינו יכול לעכב עליו טעם מסוס דכופין על מלת סדוס טור : ל אפת' אפרת קטנה פ' בתקום אחר דאז קאי שרי' התמיל ואחר שרצה לנסות מקום סלונו וכת' עליו ס"ס ז' ע"ס : לא יוכל לסתור כשרצה פ' יוכל לסתור לזרכו ולומר לכיורו אחר שאסתר כותלי כנסה כותל אפרת על הסולמות שנינו להסתל' מחיו' ראי' ואין להקשות מזה אמ"ס מור"ס כהנ"ס כסמך כסס הראש' ז' ראובן שהיה לו סלונות כתיבו כנד סנירו של סנירו כו' עד שזרד לפתום סלונות אע"פ ששטחם בהיתר ותאמר דמה ה"ס דבעל הכותל זרד לסתום סלונותיו ולסלק הזקו כ"ס כאן דלא יהא רשות לסתור כותלו לכתמלס דשאני התם דכנסכל הכותל והוא יראה מחלונו יהיה הוא המויק לבעל בנינו ואין בעל בנינו מויק לבעל הכית משא' ככאן דשניסן שוין כהו' ונכ"ס שס הראש' כסמך כס"ס וק"ל : לכ אלא ער חצי עלייתו ע"פ שכתבתי דמי' לאו דוקא הוא דהא זרד לרמיק עוד כדי שלא יראסו שכנגדו ועמ"ס עוד מוס' :

כד א"כ א"כ

כ"י ס"י פ"ה

שפתי כהן הושן משפט קנר הלכות נזקי שכנים מארת עינים

להאפיל עיניו בכניו משא"כ כס"ט דמיירי והחלון היה סתום על סדר כותל וכסתם חצר יש בו שמשים ומזיקו בראייתו ככל פעם שראש
זו ל' בהיקו ביד' מ"ה ספק דים כח ביד הלוקה להכריח לבעל החלון שיסתמו וכו"ס שהרשות ביד הלוקה לכפות כנגדו ולא תטעם שפא
מכת כותל יש לו זכות הכותל שהרי אין הכותל היה יכול להכריחו לסתום אלא שלא כל המזיק ידבעל החלון להזיקו ביד' ואף שיש מקום
להזיק ראייה לרא"ט וסייעתו ה"ת למקום שיש עמו עעכס משא"כ כוס שלא טען שקנהו ואף אם היה רוצה לטעון כן לא היה באופן ע"ז

בן ובכר נתבאר כו' דכריס גלו הנס (כ"ג) וכבר נתבאר בסמוך דיש סולקין (מספר' וספר' א"ט)
ראובן שהיה לו בית אלל כותל וככותל פתח לו סלולות
לצללו של ראובן וקנה שמעון סכית מן סכותיו (ר"ס א"ב) וכה
ראובן לסתום סלולות ומראה שער סכן כתב לו הכותל שיוכל
לסותמן ושמעון אומר כי סכית שקנה היה כבר של ישראל אחר שמכרו לכותל וכותל וסוף סתוק סלולות
אל סכותיו היה צריך לסתמו כדיניהם או שכתב בספר שמראה ראובן שאין לו מקום סלולות כי נעשו
שלא כדון או בדרך שאלה שמעון ככה מכת כותל לא עדיף מינים אבל אם הכותל לא היה צריך לסתמן
גם לא סודה שאין לסלולותיו מקום רק שכתב אני אסתים בסתרצט ומייב עצמו כמה שלא היה מסו'
מדינה אין צריך שמעון לסותמן וכותל סתוק סלולות אינו מקום (ס"ג) מאחר שבדיניהם אינם
יכולים למחות כהם אם כן סתוקה אינם מקום :

ב (ס"ז ס"ל כסס סגולין) ישראל שזיהו לו חלון פתוח להצר הכותל וסתם אותו מכחוצ והניחו
פתוח לצד פנים לאחר וטן סכר הכותל הצירו לישאל ואותו הירשאל כונה כותל גזרמן
קצן כותלו לסתום החלון וטען הירשאל אני מפני הכותל סתמתיה מפני הרוק ראייה ועתה ארצ'
לפתחו אינו יכול לחזור ולפתחו כיון שסתם הוצה לו ושייר חו הכותל כולו לפניו חו גילה
ברעתו שעקרה מלהשתמש לאורה ועשה חלון שארם עושה בתוך ביתו ח"ט ועוד יוכל הקונ'
לומר אני מצאתי חלון זו סתומה מנין שפתוח היתה ונסתמה יש לחוש ששא הכותל סתומה
ונעשית חזקה כראמירין ח"ט ולסתום לאלתר הוי חזקה :

כא (ג' מרחש' רפ"ו חסניס) מי שהיתה לו חלון סכותו וזבא חבירו ועשה חצר כצדו אינו
יכול לומר לבעל החלון זה סתום חלון זה כרי שלא תביט בו שהרי חזיק בחיקו זה ואם
בא חבירו לכנות כתלו כנגד החלון כרי שייסיר היוק ראייתו צריך להרחיק את כתלו מכנגד החלון
ארבע אמות כרי שלא יאפיל עליו ובין שהרחיק ארבע אמות אע"פ שמאפיל אינו צריך להרחיק
יותר היתה החלון למטה בכותל כופה את חבירו לכנות כנגדה ברוח ר' אמות (ס"ג) ולחנניה
הנצן ארבע אמות כרי שלא יביט בו מהחלון (ר"ס א"ב) היתה החלון למעלה בכותל ובנה חבירו
כותל כנגד החלון למטה (ס"ג נומ"ס) אם היה מראש הכותל שכנה ער החלון גובה ר' אמות
או יותר אינו יכול למנעו אע"פ שלא הרחיק מהכותל כלום שהרי לא האפיל עליו ואינו
מזיקו בראייה אבל אם נשאר גובה מראש הכותל ער החלון פחות מארבע אמות כופה למעט
הכותל כרי שלא יעמוד על ראש הכותל וישקיף מהחלון או יגביה הכותל על החלון ארבע אמו'
ויהיה הכותל רחוק מהחלון ארבע אמות כרי שלא יאפיל ולא יציץ ויראה :

הנס (ר"ס א"ב) וכל זה כבונס כנגד חלון ששל בני סכר אלל חלון שהולך לר"ם אין לו חזקה כמ"ס
ס"ו ולכן יוכל לכתות כנגדו אע"פ שמאפיל עליו ועיין לקח ס"ו ס"א ונס סכ"ג :

כב (ס"ג כרע"ס ר"ד) כנה כותל כצר החלון צריך להרחיק מהחלון טפה ומגביה הכותל ר'
אמות על החלון י"ב או כונס ראש הכותל כרי שלא ישב עליו ויציץ ויראה :

הנס (כחורכי ס"ב ימפור) י"ד ומודדין טפס זה מסתלון עצמו ולא

סכות' המוכר דאלו לרא"ט בלה"כ יכול לכתות כנגדו כמו סכות' מיהו י"ל דשאני הכה דמיירי דלא היה יודע דש' כותל קדמוהו דכו'
סר"ט מוד' וכמ"ס מור"ס כשע"ף י"ס פ"ט ועפ"ר : מח ועוד יכול הקונס כו' ל"ד לס' מור"ס לפניו כמ"ס י"ב דאם בעל
החלון יאמר אני סתמת' כו' עד דעל בעל סכר להביא ראיה דשאני הכה דאין סכות' לפניו ואיכא למימר אלו היה לפניו
היה מביא ראיה שהוא סתומה ויותר גראס דסס איירי שהיו פלימין עדיין בתוך סתלון שלא סכירה בעל סתלון והן ראי' שלא
כא לסתום לגמרי דכתיב איירי סס ובאן איירי דלא היה ניכר אם היה סס פלימין מעולם וכי"א שכתב כמ"ס כ"ג כ"ג ס"א דכתב
דבולין אחר מהנה סחדינה דאם נהנו להס"ט בלא פלימין הוה סתוקה ועפ"ר : מח ולסתום לאלתר הוי סתוקה פ"י כמסתמוה סכלדו :
ג מי סת'ת לו לו סתלון ככתלו וכא סכירו ועשה סר כו' סמסכר ססס ל' סרסס"ס דרפ"ז דשכניס דכתב ג"כ כן שמעט מל' סכתב טפס
סר כדדו דסתלון היה קודם לעשי' סכירו ססר וק' מה היה סתמלה א' הוה מקום ספקר וקאמר כאן דוה סתוקי כאור סתלונו מהספקר
שוב אין סכירו שכל לזכות אסריו כד' ג' מהספקר ולכנות סר יכול להאפיל עליו או לומר לו סתום סתונך ק' למת סיימו וכתבו שהרי
סתייק כסיוק זס סהרי כשפס פסת סתונו לא היה סיוק וס' לל סהרי זכס זה מהספקר ועוד דמור"ס סתוקי וכתב ז'ל וכל זה כבונס סתון
טפ"ג סר כ"ל כנה סתון ע"ג ספק' ועוד דא"כ ק' למת סת סרסר ססס לסר סתירו ססס סתום סתון ולמקום ספקר ה"ל לכת' סתמ' מי סתוקי
כסלונו ויה"כ כמסמטו סן ססתמו למקום ספקר סן ססתמו לסר סתירו ססס סתום סתון ולמקום ספקר ה"ל לכת' סתמ' מי סתוקי
ס"ל לסכ"י וסמסכר סנס לסרסס"ס י"ס סתוקה לסיוק ראייה (ונס סטור סכת' סאי די' כסכ"ל כ"ל זס ראובן סססו' סתלונו סתמו' לסר
סססו' ססתום לסורכס אין לו סתוקה ומכ"ס דא"ל דמיירי דפתסו לר"ס דא"כ לא קאי עליו ספיר סנסוט מור"ס סכתב וכל זה כו' ונס
אין שייך לומר וכה סכירו ועשה סר כדדו כו' דמסמט סתפ כד סתלון זס סתוקי וכתב דא"ל לסרס"ס סת' סתון לס' סכירו
טצמו ודאי אין לעשות סר או סכין כותל ע"כ גראס דז'ל דהוי וכה סכירו ועש' סר ל' דוקא הוה אלא מייירי מני סספ' סתון לס' סכירו
סמקדס לו וססוקן כו כ"ל וסכי סן סענת דבריו מי סהיה לו סתון בכתלס ר"ל סהיה סתון כס' סר ככתלו כזיוס אופן סהיה וכה סכירו
לפרער עליו . אם כה לפרער מכת זס סעסס ככר סר כדדו ווס מוסיקו בראייתו עליו סתלונו וא"ל סתום א"י סהרי כו' וסס' סרער
ביניסן הוה מכת סרוסס לכנות כנגד סתונו כו' ל' צריך לסרסוק כו' ודוק ; כא ולכנניה סכנין דא"ל סמ' סכתב דא"ל סה דסני כד' א' היינו
דוקא כסלל סתוק סכותל אלא כדיו ויתר מאלן מעט אלל אם סרסיק' ריוס' גדול כ"ס שיראס מסס כשיגיד דא"ל סתלונו סלז' וכן ס'
תכל דבריית' סר' ל' סנסכיי כדי שלא יציץ ויראס עכ"ל : נכ אע"פ שלא סרסיק סכותל וסנינו דוקא הוה דליכא טפסא דרוסס'
זכאסר יתבאר כטור וכדברי סמסכר בס' יתקן ק"ס כ"ג ו"ג ע"ס כ"י : נכ או כונס ראש סכותל כו' פ"י עשיסו כסיפוט וסדוד באופן
שלא יכול לישב עליו ולסנצ' כאסר' וברא"ס וכטור כתוב ונס צריך שיספע כו' דמ' צריך סת' סהיה כנוס ד' אמות ונס סססעס ויכני' דאס
סכותל ועד' מ"ס כעסס סלונתתן ועד' מ' סכ"י לסת' דכתב סרסר סת' סכ' עיקר ומה' ססימטו סמסכר ומור"ס לדע' ססס"ס
ספסור : ג' ומודדין טפס זה סתון לסלון וכל אמו' סתמ' סתלמוד סן של ו' טפסיס וסעסס סה' ד' אולגיליס עכ"ל וכתב' מיימון

שפתי כהן הושן משפט קנה הלכות נזקי שכנים מאירת עינים

אין בעל ניכר צריך להרחיק כו' פ' א' פ' ס' כעל הכית טוען שגרסי האילנות הולכים תחת כותלי ביתו ומזיקין אותו דהכלה כרבו יוס' דזו נוטע בתוך שלו אף שהוא סמוך לכור : סב צריך להרחיק אילנותיו פ' האילנות פ' ה' כו' פ' ס' כו' ומהדלים ככר כשעת פקדונו ומחוכר פשיטא דא' צ' להרחיק כיון דכחוקה זה קנה הניכר להיות כידו כמו שהיה כיד המוכר אלא אפי' אם כא' בלוקק לטעם אילנות מקדש נ"כ הריאות כידו כיון דכשעה כשעשה אינו מזיק אלא לאחר זמן וכמ"ס במס' נזקי שט"ו פ' א' כ"ט ור"ל דפט' כתב ככ"ג דאם שיי' חס"ל לעצמו דלוי' ויכול לטמוס חס"ס דבעין יפה מוכר דשאי' בתם דכא לטמוס ולהיקו עתה בידים אכל הכא כנטיעות שנוטע אינו מזיק לכותלי הבית אלא כשפשי' כח"ס לאחר זמן וע"פ כריב"ש כ"ד כהל' המרדע כדי שלא יעכבו מלהלך סס משרישתו : סס וכמ"ס ושקמה כו' הטעם שזלתה מרוכס ובית השלמן חס"ס אותה חמדי ולאחר הסקסא צריך לזרזיה בטעם עליו ויכול קשה לו מ"ס קולץ כל בענסי' אפילו של שאר האילנות סו יוכל לוי לקוז הנו' המעכבו ז'ל פטור שסבורה נהנה רשות לניקוז לקוז כדי היקוז כדתנן אילן הכו' בתוך סדכו סכיד קולץ מלא המרדע ואין ראובן יכול לומר ללוי אתה גרמת

הנה ^(ס' כ"ט) ראונו שמכר ביתו לחס' ונינתו לחס' ^(ס' א') אין בעל בניכס ^(ס' ב') צריך להרחיק אילנותיו אע"פ שמכר הבית תמלה ואין אומרים בזה מוכר כמין יפה הוא מוכר ^(ס' ג') וע"ל ס' ק"ד סעיף כ"ט : כו ^(ס' ד') מי שהיה אילן חבירו נוטה לתוך שדהו קוצץ ^(ס' ה') כסלא מרדע על גבי המחרישה ^(ס' ו') ובחרוב זכשמה כל הנוטח עד שיהיה שקול כנגד המצר וכן אם היה נוטה על בית השלחין של חבירו או על בית האילן קוצץ ^(ס' ז') את כל הנוטה עד שיהיה שקול כנגד המצר :

כז אילן שהוא נוטה לרשות הרבים קוצץ כרי שיהא הגטל עובר ברוכבו : כנה ^(ס' ח') וס' ח' אס רוצה להנזיף זין למעלה ממנו ולרוכבו אפילו כר"ס וכ"ס כמזיזי ויכולין לעכב עליו אכל אינו יכול לעשות נשר מבית לבית ^(ס' ט') אע"פ כ"ס כרי"ק דמאסיל על כני רשות הרבים או כני הכו' ופסילו זין אחר אס מאכיל או סוף חסס סופכין לחמע דרך אמור : ^(ס' י') ראונו יש לו תונה והנוף נוטה על עלייתו של לוי וטעכבו מלהטיח בגו סו יוכל לוי לקוז הנוף המעכבו :

כט ^(ס' י"א) אילן העומד על המיצר אע"פ שהוא נוטה לתוך שדה אחר מהם ^(ס' י"ב) שניהם חולקין מירותיו : כל ^(ס' י"ג) ראונו שחפר בור ויירד מצעא שרשי אילן של שמעון בתוך שדהו קוצץ וחופר והעצים שלו ואם היה קרוב לאילן שמעון ^(ס' י"ד) בתוך ט"ז אמה השרשי' של שמעון אקוצעם ונותנם לו ואם אינו צריך לחפור בור ויצאו השרשי' של שמעון בתוך שדהו הרי מעמיק שלשה טפחים כרי' שלא יעכב המחרישה ^(ס' י"ה) וכל שורש שמצא בתוך שלשה טפחים קצצו ואינו חושש שמא ייבש אילן של חבירו שזה בתוך שלו הוא חופר :

לא ^(ס' י"ו) מי שבא לעשות משרה של פשתן בצד ירק של חבירו שהרי ^(ס' י"ז) מי המשרה נבלעים בארץ והולכים ומפסירים את הירק או שנוטע כרישין קרוב לבעלים של חבירו שהם מפגיגים טעמם או שנוטע הרדל בצד כוורת רבורי' שהרי הרבורים ^(ס' י"ח) אוכלים העלים ומפסירים הרבש כל אלו וכיוצא בהם אינו צריך להרחיק ככרי' שלא יזיק ומ"ס צריך להרחיק משרה מן הירק ^(ס' י"ט) וכרישין מהבעלים וחררל מהרבורים שלשה טפחים או יותר מעט כרי' שלא יהיה הירק בורים ^(ס' כ') וס' כ' כל כיו"ל כ"ס סעיף כ"ט אע"פ אלא כ"ס סעיף כ"ט לפרסוף עכמו ^(ס' כ"א) : לב ^(ס' כ"ב) מי שהיה לו אילן בתוך שדה קרוב לבור חבירו ^(ס' כ"ג) אע"פ ששורש האילן יכול לעכב עליו ולומר לו הרי שרשי האילן נכנסים לבור שלי ומפסירים אותו ^(ס' כ"ד) שזה נזק הבא מאילן לאחר זמן ובעת שנוטע אינו מזיק ^(ס' כ"ה) עד וכשם שזה חופר בתוך שלו כך זה נוטע בתוך שלו :

לג ^(ס' כ"ו) סמך בא' מאלו שזיה לא להרחיק וגרם היזק לחבירו יש מי ^(ס' כ"ז) שפוטור מלשלם ^(ס' כ"ח) ע"ש ויש מי שחייב ^(ס' כ"ט) אע"פ כ"ס סעיף כ"ט ויכ"ס ^(ס' כ"י) : לד ^(ס' כ"י) מי שעשה גורן בתוך שלו אקבע בית הכסא או מלאכה שיש בה אבק ועפר וכיוצא בהם צריך להרחיק כרי' שלא יגיע העפר או ריח בית הכסא או האבק לחבירו ^(ס' כ"ב) הרי שלא יזיקו ואפילו היתה הרוח הוא שמייע אותה בעת שעושה מלאכתו ומוליכ' את העפר או געורות הפשתן והמוץ וכיוצא בהן ומגיעתן לחבירו ה' חייב להרחיק כרי' שלא יגיע ולא יזיקו ואפ"ע רוח מצויה שכל אלו כמי' שהזיקו בחיצוין ואע"פ שה' חייב להרחיק כל כך אם הוליכה הרוח המצויה המוץ והעפר והזיקה בהן ^(ס' כ"ג) שפוטור מלשלם שהרוח ^(ס' כ"ד) הוא שמייע אותו ו

הריפ' העלין שכנסו כפי' הדבורי' אוכלין הדבש המתוק כדי להסיר הסריפו' מפינתו מצדל אכיל אויפ' לל' משו' דהדבורי' אינן מזיקין למרדל עצמו סה' גדול בתוך קליפ' קשה ונס העלין אחר שכנסו בהן פעם א' ומזיקין אוכלין מן גמ' ועפ"ר : עב וכרישין מהכנ"ל כו' כן הוא דעת הרמב"ם אבל הרא"ש והט"ו והכ"ז מולקין פ"ו ס' ד' צ"ל להרחיק כ"ט כ"ס במש"מ הירק שמרס' הוא ספירו' כור עם מים ולא גרע מוכר דעלמא ס"ל) ולא ככרישין מהכנ"ל ולא במרדל מהכנ"ל ומהטעם משום דאין הכיזק בא לידי רי' מ"ד כשעשה אותם אלא לאחר זמן ועל הכיזק להרחיק את עצמו והמכר אולי לשיטתו שמתה כ"י על כסוד וסכר שנס הרא"ש ס"ל במרמב"ם מ"ס פס"ק באן כוונתו ונס מור"ס כראה דס' כ"כ' ומ"ה לא כתב לפלק ביניהם לא כ"ד מ"ו ולא כאן בהנהיגותו וסבבין בעיניו שמוכרם לפלק ביניהם כתבתי כדרישה ופרישה ע"ס : עג סוד נזק הכא מחלין לאחר זמן וצ"ל לנפת והדומה לו שאסור לסמוך למיזר סבירו כשי' שס דבר הכיזק לבע"ל ולסרי' וס' יעיתו אפ"ק ולס' קודם שיש סס דבר הכיזק דשאי' בתם דלא' ש' יעשה חבירו כמותל כדו' ויבא ל' ס' מ' חנפ' ע' עצמו שסך הוא והרי הוא רוח' כאלו הזיקו או כיד' כיון שה' כיו' מהכ"ס הוא עצמו אשר הכי' עס שמא' כ' כבור שמחלין וס' שנוטע אינו יזיק כבור אלא מהשרשי' המסתעפים ממנו ואותם שרשי' הא'ס לאחר זמן ממילא והוא לא עשה הכיזק בידים ועד' :

סו וכשם שזה מופר בתוך שלו כו' עיין כבור שכתב לאן כס' מ' הפלוגתא כסין רש' וסרי' ק' כתב שמוכר האילן אין שס דבר הכיזק ור"ת וברא"ש ס' ל' מותר לסמוך בכל דבר שאין שס דבר הכיזק חוץ מבריית בור סמוך לסדס מכירו כשישמו לגדומת והמכר קי"ר כאן ומור"ס הכיר הפלוגתא זו לעל כסיתו ז' כ"ט גס המוכר כתב לפ"ל כס"ד מרזיקין את הפנת וחת הובל כו' מן כותלו ש' כרי' ונ"ע כו' וכל המעשה וכנמר' דייק מל' סוד דדוקא כשי' הכותל ה' ל' מותר לסמוך ועד' : עס ויש שמחייב טעם פלוגתתם ומקורם עיין כבור כמ"ס : עו פטור מלשלם שפרנס כו' דין זה נלמד מהכלל דק"ל גרמא כניזקין פטור :

סז כנון

יב חו' סכא לטעות חסרה כו' עיין
גמ' חסריפ' סתין רל"ח : יד
מספר חסלת כו' דין ז' כללר חכ"ל
דק"ל גרמא בניזקין פטור עכ"ל סמ"ע
ס' ליהא ליעת הרמב"ם שהעמיק
המכר וכו' שכתבתי לקמן ס' מ"ח
סעיף ס' : פו הוא שייזוק אותו כו'
נפין נזק בא מכמו עכ"ל רמב"ם ועמ"ס
לקמן סתין מ"ח סעיף ס' :
סז דו"ק

סז דו"ק

שפתי כהן חושן משפט קנה הלכות נוקי שכנים מאירת עינים

עו מי שהזיק לשטות כו' ככל וכן הוא כרמס פ"א דין ה' ולא כע"ס שמופס כוסם הנדפס לפנינו כע"ס שהרמיק ונדחק מאד כע"ס דין זה ע"ס : סח ומכלל פירושין כו' היינו כשהוא מסוכן שחמס בעיניו מסירי שמתלבך כרם מוא"כ כססה בני אדם שמתקב הדם מהפירי וזוכלים ו"ס אחר זה שפירות שלו כפסדין לו דמתיבת לו מדוקדק דוקא לו ולכיוצא בו שכן מפוקקין : פט מתכר כס' שאחר זה המחבר גיון זה כאן חמסם שהוא מענין דינים שלפניו ואחריו וגם משום דרוב דיני' הללו העתיק המחבר מל' הרמב"ם והרמב"ם כתב האי דינא דכני חבוי שנתפ'

כא מי שהזיק כו' פ"א דין ה' לא ש"ס סימן ה"ו ובתשו' מהרש"ם סימן רצ"ו ובתשו' ר"מ אלטון סימן רצ"ו ובתשו' ר"מ ס"ב סימן כ"ט וסימן קט"ו ובתשו' מהר"ם סי' ק"ר וק"ג כב י"ב י"ד סימן קמ"ו כו' וכ"פ ס"ח פ"י ק"ז ס"ה ודיעה אחרת להחיות הכוס ספקרס כ"פ סומסון ובפניו ר"מ י"ח כעובל לרע דשכני חמס רסיוק נכאים כרי כספר' אל' נכאים פ"ה לית' דמתי וית' כרי סוף סיני' דפורן גר בפני כמות חבוי וק"ל :

קנו א אחד מכני חבוי כו' ע"ס בתשו' מהרש"ם סימן תכ"ו ותת"ו סימן רפ"ו ובתשו' ר"מ כס"פ ס"ב ק"כ :

אי אחזיק ועביר בית הכסא בגופא דארעא דחכריה דפתוח לביתיה דסוּיק אי נמי רעביר בית הכסא כרשותא דנפשיה ועוקא דרליה אויל לביתא דחכריה כיון רכנופא דארעא דמחזיק אית ליה חזקה ואי שטיין דוכניה נהליה נאמן בשבוע' ומ"ס אית ליה לכסויו לההוא בית הכסא או לההוא עוקא כיהיבא דליסתק מיניה ריחא אע"ג דאחזיק ביה הכהי בלא כסויו ואי לא פסילק ליה לריחא לא הוי חזקה כלל אפילו אם אמר מסלקינא ליה לבית הכסא וסתפשינא ביה במלתא אחריתא לאו כל כמיניה רלבית הכסא אחזיק וכיון רלא הוי חזקה לגופא כ"ל לא הוי חזקה למלתא אחרית' ויש מי שאומר (ספור סכ"ו) שכיון שהחזיק בגוף הקרקע הרי הוא שלו לאיזה תשמיש שירצה ובלבד שלא יגיע לחבירו ממנו שום נזק :

מג ע"ס נתיב' דין ו' וסור הכסא דנשיק כ"ב (כ"ב) מי שהחזיק בגוף שיש לו חזקה ככ' כגון שפתח חלון או העביר את המים או שלא הרחיק מה שראוי להרחיק והרי המחזיק טוען אתה אמרת לי לעשות או מחלת לי אחר שראית או הוכר הנזק ושתקה ולא מחית כי והניזק אומר עכשיו הוא שראיתי ולא ידעתי מקורם או שאומ' כשראיתי מחית כך ואתה אמרת עתה ארחיק או אסתום ואתה מרחה אותי יום יום כרי שתקע הניזק בכל אלו וכיוצא בהם על הניזק להביא ראיה ואם לא הביא ישבע המזיק היסת ויפטר :

פד ע"ס נתיב' ס' וסור הכסא דנשיק ס"ב החזיק בגוף שאין לו חזקה כגון עשן ובית הכסא וכיוצ' בהן וטען המזיק שקנה מירו של ניזק על המזיק להביא ראיה שקנה מירו ואם לא הביא ישבע הנזק היסת שלא קנה מירו על כך ויטלק זה הניזק :

פנס לעיל פימן ק"ד כתבאר כעשי' י"ט דכחא משמת כתי' כיו' ככתי' לענין נזיקין דאתו ממילא (סור' ס"ב נתיב' כ"ב ס"ו) אבל כיוקין אלן שנכתבו כסמין זה דנריך להרמיק עצמו משום דמי מחזיק בידים אין תוקף כות' מהני לזכ' דיוקנו פדים שני שכנים הדדים ביד' (כ"ב) ר"י ג"ל ס"ב ובינתו של' כפרן וע"י זה באים נכיים לבית השני ואמר הכני גדור ביתך או מחכר' לאמרים כי אתה גורם לי ניזק (כ"ב) י"א דדין פמו ונריך לתקן הניזק (ס"ב ס"ב ס"ב ק"ו) ע"ס סור' ס"ב ויש סולקין דלא הוי גירא דליה (ס"ב ס"ב) וכן אם לא נדרס ונפסח לו הניזק פטור מלשלם לדכרי הר"ם : (סור הכסא) :

קנו דין מי שירד לאומנתו של חבירו ומביא סהורה לעיר אחרת וכו' סעיפים :

א (ל' רמב"ם פ"ו דנכסיו ד"א) א (א) אחד מכני חבוי שאינו מפולש (ו"א) (סור' ומיר' פ"ל ג"ל חפור) דנתיב' אינן יכולים לחמות וסאין דיון אלן אמורים רק כחנר' ש' שמבקש לעשות ג' יופא או אומן או גררי או ד' סופר שטרות או מלטר תינות ל' לימוד שאין של הורה (כ"ב) צ"ל ע"ס ומיר' בני המכוי מעכבים עליו מפני שמרבה עליהם הנכסים והיוצאים ו' ואפילו נתרצו לו כולם חוץ מאחד אותו מעכב עליו וכן מי שיש לו בית בחצר השותפים לא שכנגדו בקפי כה רבים ולא שייך נכייבו הטענה שמר' פליה' הככנס' כו' ולמנו' ע"ו להחמתן לעשו' בו חלאתו שהרי גם וולמו שכיתי שס רבים משא"כ כתבו שאינו מפולש שאין לה אלף פתח א' ובמקו' שיכנס' שם הם שבי' ללכת דאין שם מעבר לרכי' ומס' מורס וכתב דנס כוס' א' אין להם טענה זו מחזר לסגר שכחותו מכוי כ"א כדרי' עמו כאותו סגר עצמו יכולין למקות עליו מ"ס שמרבה עליהם הככנס' ויוצאים וק"ל : ב' שמבקש לעשות כו' עדר' שם הובקטי דהא שנקס ל"ד קאחי' אלף ס"ה ס' ככר כסו' ועשה שם מלאכה זו כמה שנים אין מועיל חזקה לזכ' הרמב"ם והמחבר הביאו פסחון ס' ע"ד : ג' רופא או אומן אומן פ"י כ"פ עקיו דס ורופ' פירש' מוסל וכ"כ כע"ס א' באן ולא דק שסתמכ' פ"כ לא ס"ל הכי שהרי כסחון כס"ג כתב דכל מילי דמזני' א' למחו' כולן נרא' דפ' רופא שהוא רופ' לגופו כני ארס ואומן ש' מקו' דס כן ג"ל להאי גירס' דגרים' רופא או אומן אכל כתי' ובסו' כתוב רופא אומן ולפ"ו י"ל רופא שהוא אומן וכן כ"כ כ"פ ע"ס ועד' ד' סופר שטרו' ס' לאפוקי' סופר ס' וס' דמזני' ס' ולא כהרמב"ם שכתב שגם כוס יכול למחו' ועד' : ה' לימוד שאינו ע"ס של תור' ו' ל' ד"מ ע"ס ופ' השנה כתב הרמב"ם וז"ל ש"ס היה מלמד לתינוק' חשבון או חשבונ' יכולין למחו' בידו עכ"ל : ו' דן ואפי' נתרצו כולם חוץ מאחד כך דין בכל מצי מעכבי הכוכרים כס' ה' אבל כתקנת שמתקין הקהל כתב הר"ם ככלל ו' דן

ד' דאין יסיד יכול לעטול דכוס כתי' אחרים רבים להסות ע"ס

מאירת עינים חושן משפט קנו הלכות נזקי שכנים שפתי כהן רצה

לא יאשרנו כו' כשנראה שיש וכתב אפילו מזה לא אחר שיכנסו
 בכדי שיאמר אותו זה עכ"ל ועד רמ"ה שפלקתי בזה בין שכירות
 למכירה : ס אכל למוכרו לא דשרי הטעם כ"ל דמכירה אינו
 כרואס כ"כ שקבלו לעשות כו' תלכתו דהא י"ל שקבלו לעשות
 שלו לדירה וידור כו' כנו או
 יאשרנו לאחרים עד שיפנה
 ממלאכתו וזו וחס יכא הלוקס
 אה"כ לעשות כו' תלכתו הא
 מצינו הפקר לשתעי דינא
 כהדי לוקס ולכן לא מישומו"ל
 במוכר כיון שאין סיוקו כרי
 משא"כ שכירות שהיא לזמן ואין
 מדרך העולם לשכור בית אלא
 לדור בו מיד בא"ש הוא סמ"ה
 יכולין למקוב"ה כהשוכר ועד ר'
 שם כתבתי : דהמדרי (ג)
 כתב כסר ריב"א דבלתכו' לכותי
 שאינו אומן הסבא"ה הוא לסיך
 בו"ע"ם שכתבתי טעם לרבריו :
 ט אכל אינן יכולין למחות
 כו' מאחר שכבר הנוק"ו ו'ד'
 למ"ה הטור והמסבר כס' ק"ה
 סט' וככותש רביות וכו' כו
 בתוך שלו דיוכלין למחות כידו
 ואפילו סוקה לא מהני בו ועמ"ס
 בטור שם בסוף הכותן שכת'
 דשאני התם דמירי בקול גדול
 עד שמדבר הכותל שהוא הוק
 גדול וק"ל : יוד מקול הפטיש

ב תנות שבחרי יכולי' הסכנים לחתום כו' בספסו' 687 כמ"כ דמיונו
 להחלטה ככל חסדי חוקים ע"ס ועיין בהשו"ר ל' תכני' ט' כ"ו : ג כופין
 בני מבוי . עיין בספ"ס ק"ו ספאלקין ועיין בב"מ ספאלקין כ"כ כ"כ לבאר
 דעת הרמב"ם והסו"ט על הספ"ס ואין דבריו נראין להטעין שחילק בין רחיים
 לרחיים ומכ"ל סבא"ה וועיין עוד ספ"ס כהנ"ע ע"ד דס"ל כיון שנותן חס ספאלק
 ס"ל כאלו דר' עתהן ונבחר עתהן בעיר
 בכר כתבאר דבקר' שכיניו כו' היינו
 אחר מסכתא הפנע' לקולא ולא ידעתי
 לייסב חאי קחבתי' לים לר"א בר' יוסף
 מי גרע מבר חתא' דסייך כרנבא
 דקסיפא דר' ל' לע"כ כמ"כ אומן אחר
 כ"כ בר' מבוא' דעיריזו ודוק' ונ"ש
 אכל לטעם ב"י להרמב"ם ופירש"י וסוד
 ותוספות מיוסב"ס ועיין בפ"י פס"ז
 ע"ד וברקתי' כהשנות ולא חתמי דבר
 זכ"כ וטעם . דהי"כ כתוב וכו' א"א ימים
 שבור שהיא ר"ח וכהשנ"ו א"א וליחא
 אלא הוא ר"ת ונכני' אסף וכן הוא
 לפירוש כהר"ב ונכ"ל מייח"י כס"ס א"י
 אסף ומייח"י כ"י נוספות לקמן וכן הוא
 ברע"ס כהנ"ו מייח"י המדעי' ועיין
 בפס"ר א"א דף פ"ט ט"ל סבא"ה שלא
 כיון ופס"ע"ם :
 ר רובים

בו"ע"ר ודרישה שם כתבתי שטעם שבין
 דבינים הרשע' שהסכנים' ויולא' והקול מהן הוא כשר המשותף לכולם מ"ס יכולין למחות כו' מלפשות לכן הוקו כפגרים ועיין בסמוך
 ס"ד שסור המסבר לכתוב בני תרתי דינים דלענין עשיית המלאכה חסדי חוקות ולא לענין הכנסין ויולאין : יא מאחר
 שכבר הוסיף הל"מ דקדק שדוקא בהזיק ס"ל להרמב"ם ה"י מיהו האי שוקה נראה דלינו ר"ל שוקת נ' שנים אלא כל שניכר שפסע
 מלאכתו וטעם ולא להרמב"ם חוקה כדיוקין כמ"ס הטור והמסבר בשמו לעיל בסתמן קכ"ג וקכ"ד וקכ"ה : יב
 אפילו לכתמלח אינו כו' וי"ל כמ"ס המחבר לפני זה דדוקא בהזיק כו' כבר מותר וק"ל : יג תינוקות ישראל כו' מדעתם
 משמע דאינו מתקן ואפילו הן רבים שרי וכ"כ הטור בדרי' ע"ס ולא כהרמב"ם שכתב ע"ס פירש"י דביותר מ' והוא מלמד את כולם
 דאסור ועד ר' : יד כני מבוי כו' ר"ל מבוי שאינו מקולס והרמב"ם והמסבר לטעמי' וכו' דס"ל דגם תכניו כיון שאינו
 מושלם יכולין למחות בו חסדי שמרבה עליהן הכנסין ויולאין כמ"ס כ"ס וכו' וכו' ולמדנו דאפי"אם כבר הוזיק בו אינו מועיל לזה הסוקה
 טו ויולאין לקנות ה"כ לקנו' ושתקו לא הוסיף בדבר זה ויש להס' כו' וכן הוא להרמב"ם בדרי' שם בפ"ה דין ה"ס ופ"ס
 אף ששתקו ויש לו שוקה לזה הסוקה וכבר כתבו המחבר כ"כ כ"כ ע"ס : טז כופין בני מבוי זה את זה כו' דברי המחבר מה הם דברי
 הרמב"ם ורבי' כן נגד להולמן שכתב חסדי' פס"ס כל רבי' פס"ס בל' ימיד גס מערכת הטעמים פס"ס מושפ' סיוסן סיומו ופס"ס משוס
 הכנסים ויולאין וזכה סוור חלילה דוק כדבריו (ס"ב) כתב ב' דרי' כו' כ"כ דברי' כו' וכו' ואינו' להסדק דבריו שיתאל כן כמה
 דוחקים) גס במאי פליגי הרמב"ם והרבי' הסולקין עליו שכתב מור"ס על דבריו ככ' הנסותיו והנה אפי"אם לסיכרתי'א
 והנמרא ומתוכו יתלכנו הדברים כשיעור דשמ"א והוא דכ"ל יספור (סוף דף ב"א) גרסינן בדרי'א ז'ל כופין בני
 מבוא' זה את זה שלא להוסיב כייבין לא טייס ולא בורסקי ולא אחר מעטלי' אומנות ולטכנו אינו כפופו כו' אחר רב הוכא דרי' דרב וישע
 פשיטא לי בר' מתא אבר מתא אחריתי מני מעכב ואי' סייך אכרנא דהכא לא מני מעכב כר' מבוא' אבר מבוא' אחריתי' מאי' תיקו עכ"ל כהנ"ר
 וק"ל דאיבעי' דלא כפשיטא היא וקולא לכתב' ולא מני מעכב כר' מבוא' אבר מבוא' אחריתא . והנה הרמב"ם מפרש
 כהרי"ת דקתני כופין בני מבואות זא' וכו' והוא מטעם דהרבה עליו הכנסין ויולאין וכסותן כן עכ"ל דלא איירי כהרי"תא במבוי
 מושלם אלא כסמי' שאינו מושלם דכו דוקא שייך טעם ריבוי' דכנסים ויולאין וכמ"ס ברי' סימן זה וגם כן סבירא ליה דמ"ס כופין בני
 מבואות ל' רבי' אינו ר"ל בני מבוי זה כופין לבני מבוי האחרת וזממיו למבוי לא שייך קפידא דרבו הכנסים אפילו כשאין מושלם
 אלא ג"ל דלא כאלו קתני כופין בני מבוי זא' ו' וה"ק כל א' וא' מבוי המבואות יכול לכפות לבני מבוי שדרין בו מלוסויב כייבין א'
 מאלו שאף שדרין עמו מבוי כולם מסכימין להוסיבו כייבין הא' מהן שאינו מסכים יכול לעכב ולומר שהוא יברוס שירבו עליו הכנסת'
 ויולאין והשתא א"ש דשייכ' הרמב"ם והמסבר ל' כהרי"תא ומתכו' כופין בני מבוי כו' בל' ימיד וק"ל ומ"ס כהרי"תא ולטכנו אינו כופו ר"ל
 דר' עמו מבוי או מבוי האחרת שבעיר לפי מאי דק"ל לקולא כהביע' דרב הוכא כ"ל וע"כ ג"ל דמייירי' כשי' שם כבר אחר מאלו
 בני האומות שלא תיסק בו שום אחר מהן דאל"כ אחאי' אינו כופוה הא כ"ע ס"ל דיכול כ"א למחות אפילו אש' מבוא' מושלם הכנסין
 ויולאין אכל כשי' שם ס"ל להרמב"ם דאין זה טענה כיון דלא תיסק בהראשון ואף שהרישא מייירי' כדלית שם
 אחר ג"ל שכתבת שכיניו ריחו' לן תא' דברי' דמייירי' ש' שם אחר דזו השני הכא לקבוע שם נקרא שכיניו של ראשון ולמדנו הרמב"ם
 דהא דקתני ולטכנו אינו כופו ר"ל דאין שום א' מהן יכול למונעו לא אומן הראשון מטעם דפסק סיומו אפילו אם הוא מבוי אחר' כיון
 דמ"ס שכיניו הוא ויש עיר כמותו ולא א' מבוי מבוי כו' מטעם דהרבה הכנסים כיון דלא מישו בהראשון ו"ס הרמב"ם אינן יכולין
 למנעו כל רבי' ופס"י נראה להגיה וי' על תיבת אינס וז"ל ואינס ב' מתפלג כתב לשון כהרי"תא דלשכיניו אינו כופו דמשמעות ס'
 הוא האומן שהוא כבר שם דאינו יכול למנעו להכא שם מטעם פסק סיומו והוסיף וכתב ואפילו היה מבוי מבוי אחר והיינו ע"פ חס
 דק"ל דאיבעי' דר' הוכא לקולא לכתב' רוב הוכא ג' כ' איירי' במניעת האומן הראשון ו"ס בר' מתא אבר מתא ואחר כך הוסיף עוד וכתב
 ואינס יכולין למנעו ולמחות כו' ור"ל דגם בני מבוי האחרים אינם יכולים למנעו מטעם כהנ"ס ויולאין כיון שלא מישו בהראשון
 והשתא אתי שרי כדכתב' דאע"פ שהיה מבוי מבוי האחרת דקאי' אשכחניו הטעם פסק סיומו ולא קאי' על אחריו אמנית האחרים
 מטעם כהנ"ס ויולאין דעטענה זו לא מצינו סילק' בין בני מבוי זו לאשרת וק"ל . ואש"כ כתב פרמב"ם דברי רב הוכא
 האחרים

סאירת עינים הושן משפט קנו הלכות נזקי שכנים שפד כהן רצו

מוצקין אלף כדי פולקתם מקהרן ע"ם ל' דמס' לא כתב מחסרין מהו ק"ל - אצל מורס אמ"כ בסמוך סתם כדכרי הטור ומתכ
בני מלוה יכול ללות עד שישקור כול' ואין סכרה שלק' בין גלושה למכירת סמורה - כב' עד שיפרעו חוסס ל' זה שמפסד דאירי
בשפן חייבין לאחריים ורוצים לשלם ומסרין עם עד שיפרעו מס דאל"כ ב' ל' עד שיפרעו מחסובם - ומ"ש ואם יש להם עמלו ר' ל' שיש
עליהם מלוה והטור כתב עד שינכו מס סוכתם ושיביין אמת לריבא דויל כתר טעמא : כב' או שהוא יותר טוב' כו' כ"ס' כתב דמפתר
לומר דמ"ס אס' הוא יותר רע

קנו : פירוט בחן מס' כול' מיון בחסובם
רמ"ס סימן ל"ב ובחסובת מסר"ן
שטון סי' ק"ם :
קנו : ופילו ים מחכב בעיר
כול' מיון בחסובות
מסר"ס סימן מ"ב ובספר כ"ר
שבע ק"י ל' :
ב' תק"ש

אפילו בלא יום השוק כי עד שיפרעו חובם ויכלו להם :
ב"ס : (סור מס' ר"ה להו"י) וכן לשפין הלוואות ריב' לכות'
יכולין לעכב בידן אכל אין יכולין לעכב בידן אס' כמים
כח' השוק וחלוים כרכית לכני יכולין לעכב בידן אס' כמים
ואם יש להן מלוה בעיר יכולין ללות עד שיסתכר כדי פרנסתו כדי
שיצב' סוכותיו : (סור סי' ה') : י"א : (סס' ומרזיקי' ל' ל' פ' ח'מ'פור)

ב"ס : (סור מס' ר"ה להו"י) וכן לשפין הלוואות ריב' לכות'
יכולין לעכב בידן אכל אין יכולין לעכב בידן אס' כמים
כח' השוק וחלוים כרכית לכני יכולין לעכב בידן אס' כמים
ואם יש להן מלוה בעיר יכולין ללות עד שיסתכר כדי פרנסתו כדי
שיצב' סוכותיו : (סור סי' ה') : י"א : (סס' ומרזיקי' ל' ל' פ' ח'מ'פור)

הא דכני העיר יכולין למחוב' בכני העיר אחר' היינו דוקא בדליבא
בני פסידא ללקוחות שזוכרין כשא' כני הפיר גם סמורתן אינה טובה יותר משל בני העיר אכל אס'
כותנין יותר כוול' או שהוא יותר שבו שאו כהנין שלוקמין מהן אין מוכרי' פסורות יכולין למחות
ובלבד שיהיו הלוקקים ישראל אכל בשביל כותי' הנכתי' לא' : (רי"ל ב"ב) ובשמי' א"ר' כהני' אחר'
שאין לבני העיר : (הסר"א) א"כ ש"ס דלא חזויל' במקס וואינה יותר טובה אינן יכולין למחות בני
העיר שברצונו ליסוב מפני טעם הכנה : (ההרדכי) אין בני הישוב יכולין לעכב בידן מלשהו' כשישו'
קיותם עד שיעבור זמם וכפי מיעוט עסקן שזשאלין וכותנין יסאו עבול עם הקהל ואם שייכי' במס'
העיר לא יכולין לעכב וכן מה שבו להוציא מן הפיר שאין לו זוקת יסוב : (רי"ל ב"ב) אין יכולין
להוציא עד שיגכס סוכותיו ויכול להסרו' בכדי ריכ' כדי שיתנו וי"א : (מ"ב מרזיקי' סי' פ'ג') אכל
זריך לתת מם רק כפי עסקיו היינו כשאכינו רוזין להסיר לו היסוב אכל אס' רוזין להסיר לו היסוב
לנמיר זריך לתת מם כח' מכני העיר או לך דרכו ויש מישול' כוה' : (הסר"א סי' מ"ה)
בני העיר שזוקמין בסמורה בעיר אחרת אינן כרשותן לכופ' אותן ליתן מם כפי רצונם אלא אומרי'
לס' תנו כן וכך או תשין בידם מלפסו' בעירן : (כ"כ רס"ב) בני עיר אחרת שאין לטור בעיר
ואין מרוויחין אין בני העיר יכולין למחות בהן א"כ שמי' קרי' השער : (כ"כ מרזיקי' סי' פ'ג')
וכל זה לא מירי אלא כשכא"ס אחרים לעכו' בעיר שאין דרי' מס' יד ולכן יכולין למחות בידם אפ"ס
שרוזים ליתן מם סוהלי' ולא היו שייכי' במס' עד הכנה אכל אס' רוזים לדור במקו' ההוא ולסיות כאן
מכני העיר (ו') י"א : (סור מס' ה"א ומרזיקי') דרשות ביד' דיובל אדם לדור בכל מקו' שירצה ואין
הראשונים קנו העיר כזוקה : (פ"ל ב"ב סי' ס') ר"ס סולקין : (מרזיקי' סי' פ'ג') ואומרי'
דיבול' למחות בידם (ו') ככרת כותן הוס' שדרי' תמת האומות ויש לתוס' שאם יתוכספו דיורי'
שיכ' לדי' לקלוקלן ככותי' ולכן הבא לדור בוי' כרודף וכלויל' שאלמלא אס' בני העיר יכולין לנטור הדל'
ולגרס עם המושל' שמתו ככא"ס לגור או על ידי מוכיע אשר כרשות ביד' : (סס' מרזיקי') ויש
מקומות שבונו' לפשות בני שרם זוקת יסוב : (כ"כ מהרדכי) ואז יכולין לכופ' (פ"ל סי' מ"ה)
ולא מדינא ויכולין לגזור שלא ליסא' וליתקעם הבא' לדור בלא רשותם : (כ"כ מהרדכי סי' פ'ג') ואם
יש רב בעיר יכול לגזור על הבא' לדור אס' הוא תלמודי' : (ב"ב מ"א מ"ד סי' פ'ג') ויש אומרי' כב'
דאין שרם זוקת יסוב על תלמיד חכם כי הוא יכול לדור בכל מקום שירצה ואם הותרו לא' הפרס'
על זמן וכתבו לו רשות לדור : (סס') לא אחר' סבורתו כולו ויכולין לגרסו אס' כ' : ראובן ובניו
שחיו דרין ביסוב א' כי ועמגין זוקה שיש עמה טענה זוקת זוקה : (סס') כה' ויכולין למחות
בשטעון הבא' לגור סס' - ואם שמעון טוען בפע' שהי' דא' למחות משום שראובן ובניו מושה' אין
זוקת זוקה - אכל אס' ראובן מסור ובניו אינן מושה' יש לבניו זוקה דכן גזולן יס' לו זוקה וכן דני'
בזוקת יסוב כמו בזוקת קרקע לענין שאר דברי' - כנשו' הקדמותי' שאס' א' כעמון העיר שניס'
עשר מדס' וגילה כדעתו שאין דעתו לטור אכד זוקתו : (מרזיקי' סי' פ'ג') אכל אס' לא גילס'
בדעתו בכך לא איכד זוקתו עד שלס' שנים ואם גילס' שדעתו לטור לא איכד זוקתו אפילו בג' שנים
וי"א : (הסר"א סי' ל"ב ק"י) דאפילו בהמת לא איכד זוקתו - בני העיר שחיו לסס' זוקת
יסוב אס' כתי' וישו' פס' א' שן העיר ואס' סורו' מקמתן והשתדלו היסוב אין לאסרי' עליהם בלו' שיען
סוק' סי' קמ"ט מדין' מי שיהי' במלוה עם הקהל : (כ"כ מרזיקי' סי' פ'ג')

הלכות שותפים בקרקע

קנו ב' שותפין בחצר ובאים לחלוק פיצר יבנה הכותל וכו' י"ס
א' : (ב' ה"ה סי' פ"ב כשכני' דין י"ד) חצר השותפין ה' שיש בהן חלוקה או שחלוקה
ברצונם אע"פ שאין בהן חלוקה יש לכל אהר מהם לכופ' את חבירו לבנות הכותל
באמצע כרי' שלא יראהו חבירו בשעה שששתמש בחלקו ואפילו עטרו כך שנים רבות
בלא מחיצה כופהו לפשות מחיצה בכל עת שירצה :
ב"ס : (ב') ואפילו ים מחכב בעיר שלא לפשות אין כולקין אסרי' וכופין לפשות ואפילו אחר'
הא' הסוקמתי כך בלא כותל ה' ואתה מתלת לילה מהני אלא

כ' הנוול' בחרה סקא' אס' אחר השר מעצמו אינו רוצה שידור שום יסודי' בא'ן כי אס' ברשו' ראובן דאז ראובן יכול לעכב על כל הבא' לגור' סס'
כו' (ומשמע מזה אכל ראובן אסור להשתל' כן עם השר) וכן כראש מדברי' מהרי"ק שורש קפ"ו וסי' סס' אכל אס' חק השר לא היה
מתחיל אלא לעובתו ולא להוב' ראובן שלא ידור סס' יהודי' אחר בלי רשותו דאז אין ראובן יכול למחות אף שיש לו חוק מוד' ד"ח ככס"ז :
קנו ה' שיש כה' שלוקה : דין שלוקה כמנה הוא כתב הטור והמחבר לקמתן סי' קפ"א ס"ג פ"ס וכאן למדנו שכן שיש למגר' שומר'
שלוקה שאז יכולין לכפות זא' על שלוקה הוא כתב הטור והמחבר לקמתן סי' קפ"א ס"ג פ"ס וכאן למדנו שכן שיש למגר' שומר'
כיון דעכ"פ לאחר שלוקה דאין כל' א' ממש' אלא בשלוקה יכולין לכפות זא' אלא כמה שלוקהו מרזונס'
ב' ואפילו ים מחכב כו' טעמ' דקמ' דברי' הוי' כיון כזו ואין הולקין אס' המחכב : ב' ואתה תשל' לכוור מסור' דב"ה אס' אחר מרברת'
ל' אז כתת לי בחתכה ואחרם העטם דל' זה לשאר היו' רא' הכה' מן השלוק דפס' ה' א"ס מחכב : ב' ואתה תשל' לכוור מסור' דב"ה אס' אחר מרברת'
כו' כמו שנהא' מו' וי' לא השתתף למחות כיון שאכ' תויקד כמו שאתה תויקני ויהי' מתתין אולי תפס' אתה לתכונס' וגם הי' תדיר הוא
כמו כית' הכס' וקוטרו' ד' למלון שלאורה הוא עשוי' להסתכל דאסור להסתכל למגר' סכירו' עכ"ל וע"ל בסי' קפ"ד בסי' י' דכתב' במחבר
ב' כ' דין זה ומשמע אחר וסס' כמח' ככתב' ב' כ' טעם כול' וע"ס :